

åbenbart er i dennes interesse af behandlingsmæssige grunde, men hvor den dømtes mentale tilstand er af en sådan karakter, at det må anses uheldigt at skulle lægge afgørende vægt på den dømtes samtykke. Med henblik på sådanne tilfælde foreslås bestemmelsen udformet således, at der ikke stilles krav om samtykke som en ufravigelig betingelse for overførelse, jfr. herved formuleringen »i almindelighed«.

Det bemærkes, at stk. 1 i første række tilsigter at give mulighed for at overføre den dømte fra anstalt i Grønland til anden institution i Grønland. Overførelse af den dømte til institution i Danmark vil alene komme på tale i tilfælde, hvor behandlingsmulighederne i grønlandske institutioner må anses for utilstrækkelige. Kravet om den dømtes samtykke omfatter også tilfælde, hvor der er tale om at overføre den dømte til institution i Danmark. Stk. 1 kan ikke anvendes som grundlag for overførelse til anstalten ved Herstedvester.

Stk. 2 omfatter dels tilfælde, hvor den dømte på grund af psykisk abnormitet viser sig *uegnet* til ophold i anstalt og overførelse efter stk. 1 ikke findes anvendelig, dels tilfælde, hvor anstaltsanbringelse i Grønland viser sig *ikke* at give *tilstrækkelig sikkerhed*. I disse tilfælde giver bestemmelsen retten mulighed for – uden den dømtes samtykke – at træffe bestemmelse om overførelse til hospital, om fornødent i Danmark, eller til en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark. Med det sidstnævnte udtryk sigtes der inden for rammerne af det eksisterende anstaltssystem til anstalten ved Herstedvester.

Stk. 2 adskiller sig bl. a. fra stk. 1 med hensyn til bestemmelsens sigte. Medens stk. 1 angår tilfælde, hvor overførelse af den dømte ud fra dennes egen interesse må anses for hensigtsmæssig af behandlingsmæssige grunde, sigter stk. 2 på at give mulighed for overførelse af den dømte i tilfælde, hvor overførelsen må anses for påkrævet, fordi den dømte ikke kan rummes inden for rammerne

af det grønlandske anstaltssystem. Området for overførelse efter stk. 2 er således væsentlig snævrere end efter stk. 1. På den anden side kan overførelse i de tilfælde, der omfattes af stk. 2, ske uden den dømtes samtykke. Stk. 2 adskiller sig endvidere fra stk. 1 med hensyn til de institutioner m. v., hvortil den dømte kan overføres. Stk. 2 omfatter alene overførelse til hospital eller til anstalten ved Herstedvester; stk. 1 omfatter ikke overførelse til anstalten ved Herstedvester, men giver i øvrigt mulighed for at overføre den dømte til en vid kreds af behandlingsinstitutioner. Begge bestemmelser omfatter overførelse til hospital. At overførelse til hospital foruden efter stk. 1 også kan ske efter stk. 2, må ses på baggrund af, at overførelse efter stk. 1 i almindelighed kun kan ske med den dømtes samtykke.

Overførelse af sikkerhedsmæssige grunde efter stk. 2, 2. pkt., kan alene ske, hvis den dømte er anbragt i anstalt på ubestemt tid efter bestemmelsen i lovforslagets § 102, stk. 2.

I *stk. 3* er af redaktionelle grunde samlet forskellige bestemmelser, der er indeholdt i lovforslagets § 104, stk. 1 og 2.

Stk. 4 og 5 svarer til lovforslagets § 104, stk. 3 og 4.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at give retten de samme valgmuligheder ved sanktionsfastsættelsen som nævnt i ændringsforslaget under nr. 1 i tilfælde, hvor en person, der efter lovforslagets § 113, stk. 1, er dømt til anbringelse på *hospital* eller *anden institution*, begår ny kriminalitet under opholdet på hospitalet eller i institutionen. Det samme gælder efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor den dømte har begået ny lovovertrædelse efter dom til anbringelse på hospital eller institution, men inden anbringelsen på hospitalet eller institutionen er iværksat.

Erik Andersen (S) Mette Groes (S) Søren B. Jørgensen (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Inge Fischer Møller (S) Johan Nielsen (S) Tastesen (S) Steenholdt (Grøn.)

Bernhard Baunsgaard (RV) Aksel Pedersen (V) Nathalie Lind (V) Burgdorf (KF) fmd.